

CONCERTS al MuVIM

29/09/24

El piano de
María Linares

Diputació
de València

Àrea de
Cultura

MuVIM
Un museu diferent

València|és|música

CONCERTS al MuVIM

El piano de María Linares

Diumenge 29 de setembre de 2024 a les 12 hores. Sala d'actes del MuVIM

Intèrprets: María Linares, piano

Música de: J. S. Bach (1685-1750), W. A. Mozart (1756-1791), Anton Urspruch (1850-1907) i I. Albeniz (1860-1909).

PROGRAMA

Suite Francesa No. 5 BWV 816 en Sol Major ━━━━━━ • J. S. Bach (1685-1750)

Sonata No. 7 K. 309 en Do Major ━━━━━━ • W. A. Mozart (1756-1791)

Cavatine i Arabesque Op. 20 ━━━━━━ • Anton Urspruch (1850-1907)

Suite Iberia. Libre II ━━━━━━ • Isaac Albéniz (1860-1909)

IV. Rondeña

V. Almería

VI. Triana

Joventut i virtuosisme al piano

El programa de la pianista valenciana María Linares comença amb la *Suite Francesa* No. 5 BWV 816 en Sol Major de Bach. Potser la característica més rellevant d'esta *Suite* siga el caràcter decididament melòdic que va desenvolupant-se tot al llarg de les set dances: *allemande, courante, sarabande, gavotte, bourée, loure i gigue*. La *Suite* forma part d'un total de sis escriptes entre 1722 i 1725 i se l'anomena «francesa» perquè incorpora matisos de la música gal·la de l'època.

La Sonata No. 7 K. 309 en Do Major de W. A. Mozart fou composta l'any 1777 en un viatge de Mannheim a París. Com és habitual en Mozart, consta de tres moviments: *allegro con spirito, andante un poco adagio i rondo, allegretto grazioso*. En sintonia amb la producció pianística mozartiana d'aquella època, esta sonata fa una utilització de l'instrument que podríem qualificar de simfònica, perquè procura acostar-se amb un sol piano a la sonoritat de l'orquestra.

El programa continua amb *Cavatine i Arabesque* Op. 20, del compositor alemany Anton Urspruch. Injustament oblidat, Urspruch fou un dels alumnes predilectes de Liszt. Professor de piano i composició a Frankfurt, la seua música forma part d'un romanticisme tardà, potser una de les raons del seu ràpid oblit.

I acabem amb tres peces —*Rondeña, Almería i Triana*— del segon llibre de la *Suite Iberia* d'Albéniz. Esta és una de les obres de major dificultat mai escriptes per a piano. Albéniz les va compondre entre el 1905 i el 1909, any de la seua mort, i és l'obra d'un compositor en estat de gràcia, tant des del punt de vista musical com de l'estRICTAMENT tècnic.

María Linares és un jove promesa valenciana de la pianística internacional que ja va començar a oferir recitals a una edat ben primerenca. Es va graduar amb honors al Royal Birmingham Conservatoire, on va aconseguir el Primer Premi en els concursos Beryl Chempin Beethoven, Dennis Matthews, Winifred Micklam i Renna Kellaway. Però, abans de mudar-se a Anglaterra, María va rebre el Premi Autonòmic de Piano i Música de Cambra de la Generalitat Valenciana, el Premi d'Estudis a l'Estranger de l'Ajuntament de València i el Premi d'Honor en Piano i Música de Cambra del Conservatori José Iturbi de València després de finalitzar els seus estudis baix la tutela de Juan Lago. Ambaixadora de la Música per Espanya de la Fundació Internacional de Música Lang Lang, ha sigut illoregada en concursos nacionals i internacionals i és solista habitual en nombroses orquestres d'arreu del món. Entre els seus pròxims projectes destaca la publicació d'un CD amb obres per a piano d'Anton Urspruch.

María Linares

Juventud y virtuosismo al piano

El programa de la pianista valenciana María Linares empieza con la *Suite Francesa* No. 5 BWV 816 en Sol Mayor de Bach. Quizás la característica más relevante de esta *Suite* sea el carácter decididamente melódico que va desarrollándose a lo largo de las siete danzas: *allemande*, *courante*, *sarabande*, *gavotte*, *bourée*, *loure* y *gigue*. La *suite* forma parte de un total de seis escritas entre 1722 y 1725 y se le llama «francesa» porque incorpora matices de la música gala de la época.

La Sonata No. 7 K. 309 en Do Mayor de W. A. Mozart fue compuesta en 1777 en un viaje de Mannheim a París. Como es habitual en Mozart, consta de tres movimientos: *allegro con spirto*, *andante un poco adagio y rondo*, *allegretto grazioso*. En sintonía con la producción pianística mozartiana de aquella época, esta sonata hace una utilización del instrumento que podríamos calificar de sinfónica, porque procura acercarse con un solo piano a la sonoridad de la orquesta.

El programa continúa con *Cavatine* y *Arabesque* Op. 20, del compositor alemán Anton Urspruch. Injustamente olvidado, Urspruch fue uno de los alumnos predilectos de Liszt.¹ Profesor de piano y composición en Frankfurt, su música forma parte de un romanticismo tardío, quizás una de las razones de su rápido olvido.

Y acabamos con tres piezas —*Rondeña*, *Almería* y *Triana*— del segundo libro de la *Suite Iberia* de Albéniz. Esta es una de las obras de mayor dificultad nunca escritas para piano. Albéniz las compuso entre el 1905 y el 1909, año de su muerte, y es la obra de un compositor en estado de gracia, tanto desde el punto de vista musical como del estrictamente técnico.

María Linares es un joven promesa valenciana de la pianística internacional que ya empezó a ofrecer recitales en una edad muy temprana. Se graduó con honores en el Royal Birmingham Conservatoire, donde consiguió el Primer Premio en los concursos Beryl Chempin Beethoven, Dennis Matthews, Winifred Micklam y Renna Kellaway. Pero, antes de mudarse en Inglaterra, María recibió el premio Autonómico de Piano y Música de Cámara de la Generalitat Valenciana, el premio de Estudios en el Extranjero del Ayuntamiento de València y el premio de Honor en Piano y Música de Cámara del Conservatorio José Iturbi de València después de finalizar sus estudios bajo la tutela de Juan Lago. Embajadora de la Música por España de la Fundación Internacional de Música Lang Lang, ha sido laureada en concursos nacionales e internacionales y es solista habitual en numerosas orquestas de todo el mundo. Entre sus próximos proyectos destaca la publicación de un CD con obras para piano de Anton Urspruch.

Wolfgang Amadeus Mozart